

## **ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**

**от 28 юни 1984 година**

**относно борбата със замърсяването на въздуха от промишлени инсталации  
(84/360/ЕИО)**

**СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,**

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 100 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията<sup>1</sup>,

като взе предвид становището на Европейския парламент<sup>2</sup>,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет<sup>3</sup>

като има предвид, че програмите за действие на Европейските общности от 1973 г.<sup>4</sup>, 1977 г.<sup>5</sup> и 1983 г.<sup>6</sup> относно околната среда подчертават важността от предотвратяването и намаляването на замърсяването на въздуха;

като има предвид, че програмите за действие от 1973 г. и 1977 г. предвиждат по-специално не само обективна оценка на рисковете за човешкото здраве и за околната среда от замърсяването на въздуха, но също така формулиране на цели за качеството и определяне на стандарти за качеството, по-специално за редица замърсители на въздуха, считани за най-опасни;

като има предвид, че Съветът вече е приел няколко директиви съгласно тези програми;

като има предвид, че, освен това, съгласно Решение 81/462/ЕИО<sup>7</sup> Общността е страна по Конвенцията за трансгранично замърсяване на въздуха на далечни разстояния;

като има предвид, че Програмата за действие от 1983 г., основните насоки, на която беше одобрена от Съвета на Европейските общности и от представителите на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, предвижда, че Комисията ще продължи усилията си за създаване на стандарти за качество на въздуха и, че, когато е уместно, следва да бъдат установени стандарти за емисии за някои типове източници;

като има предвид, че всички държави-членки имат закони, подзаконови и административни разпоредби относно борбата със замърсяването на въздуха от стационарни промишлени инсталации; като има предвид, че няколко държави-членки са в процес на изменение на действащите разпоредби;

---

<sup>1</sup> ОВ С 1391, 27.5.1983 г., стр. 5.

<sup>2</sup> ОВ С 342, 19.12.1983 г., стр. 160.

<sup>3</sup> ОВ С 23, 30.1.1984 г., стр. 160.

<sup>4</sup> ОВ С 112, 20.12.1973 г., стр. 1.

<sup>5</sup> ОВ С 139, 13.6.1977 г., стр. 1.

<sup>6</sup> ОВ С 46, 17.2.1983 г., стр. 1.

<sup>7</sup> ОВ С 171, 27.6.1981 г., стр. 11.

като има предвид, че несъответствието между разпоредбите относно борбата със замърсяването на въздуха от промишлени инсталации, които са в сила в момента или са в процес на изменение в различните държави-членки би могло да създаде неравни условия на конкуренция и по този начин да има пряко въздействие върху функционирането на общия пазар; като има предвид, че поради това се изисква сближаване на законодателствата в тази област, както е предвидено в член 100 от Договора;

като има предвид, че една от основните задачи на Общността е да насърчава в цялата Общност хармонично развитие на икономическите дейности и постоянно и балансирано разширение, задачи, които са немислими при липса на кампания за борба срещу замърсяването и вредните въздействия или за подобряване на качеството на живот и на опазването на околната среда;

като има предвид, че Общността следва и трябва да помогне за увеличаване на ефективността на действията, предприети от държавите-членки за борба със замърсяването на въздуха от стационарни промишлени инсталации;

като има предвид, че за да се постигне това следва да бъдат въведени някои принципи, имащи за цел прилагането на редица мерки и процедури, предназначени за предотвратяване на замърсяването на въздуха от промишлени инсталации в рамките на Общността;

като има предвид, че усилията на Общността за въвеждане на тези принципи могат да бъдат само постепенни, като се има предвид сложността на ситуацията и основополагащите принципи, върху които се основава политиката на различните държави;

като има предвид, че първоначално следва да бъде въведена обща рамка, която да позволява на държавите-членки да адаптират, когато е необходимо, съществуващите техни правила към принципите, одобрени на ниво на Общността; като има предвид, че поради това държавите-членки следва да въведат система на предварително разрешаване на работата и съществена промяна на стационарни промишлени инсталации, които могат да причиняват замърсяване на въздуха;

като има предвид, че освен това, компетентните национални власти не могат да дават такова разрешение, ако не са изпълнени редица условия, включително изискванията да са взети всички подходящи превантивни мерки и работата на инсталацията да не води до значително ниво на замърсяване на въздуха;

като има предвид, че следва да бъде възможно да се прилагат специални разпоредби в особено замърсените райони и в райони, които се нуждаят от специална защита;

като има предвид, че правилата, приложими към процедурите на даване на разрешения и на определяне на емисиите, трябва да удовлетворяват някои изисквания;

като има предвид, че при някои ситуации компетентните органи трябва да проучат нуждата от прилагане на допълнителни изисквания, които, въпреки това, не трябва да водят до излишни разходи за съответното предприятие;

като има предвид, че разпоредбите, изготвени съгласно настоящата директива трябва да се прилагат постепенно за съществуващите инсталации, като се отчитат техническите фактори и икономическите ефекти;

като има предвид, че трябва да се изработят разпоредби за сътрудничеството между самите държави-членки и в рамките на Комисията, за да улесни прилагането на мерките, разработени за предотвратяването и намаляването на замърсяването на въздуха и разработването на превантивни технологии,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

#### *Член 1*

Целта на настоящата директива е да предвиди допълнителни мерки и процедури, разработени за предотвратяване и намаляване на замърсяването на въздуха от промишлени инсталации в рамките на Общността, по-специално от тези, принадлежащи към категориите, установени в приложение I.

#### *Член 2*

По смисъла на настоящата директива:

1. „Замърсяване на въздуха” означава въвеждането от човека, пряко или непряко, на вещества или енергия във въздуха, които водят до вредни въздействия от такъв характер, че да застрашават човешкото здраве, да причинят увреждания на живите ресурси и екосистеми и материална собственост, и да увреждат или смущават използването за отдых и други законни употреби на околната среда.
2. „Инсталация” означава всяка установка или друга стационарна инсталация, използвана за промишлени или обществени цели, което би могло да причини замърсяване на въздуха.
3. „Съществуваща инсталация” означава съоръжение, което е в експлоатация преди 1 юли 1987 г. или, което е било построено, или разрешено преди тази дата.
4. „Пределни стойности на качеството на въздуха” означава концентрацията на замърсяващи вещества във въздуха през специфичен период, които не трябва да се превишават.
5. „Пределни стойности на емисии” означава концентрацията и/или масата на замърсяващи вещества в емисиите от инсталациите през определен период, които не трябва да бъдат превишавани.

#### *Член 3*

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че експлоатацията на инсталациите, принадлежащи към категориите, изброени в приложение I, изисква предварително разрешение от компетентните органи.

Необходимостта да се изпълнят изискванията за такова разрешение трябва да се вземе предвид в етапа на проектиране на инсталацията.

2. Разрешение се изисква също така и в случай на съществена промяна на всички инсталации, които принадлежат към категориите, включени в списъците в приложение I, или които, в резултат на промяната, ще попаднат в тези категории.

3. Държавите-членки могат да изискват други категории съоръжения да бъдат предмет на разрешение или, когато националните разпоредби го изискват, на предварително нотифициране.

#### *Член 4*

Без да се накърняват изискванията, предвидени в националните разпоредби или в разпоредбите на Общността с цел, различна от тази, посочена в настоящата директива, разрешение може да се издаде само когато компетентният орган е убеден, че:

1. са взети всички необходими превантивни мерки срещу замърсяване на въздуха, включително прилагането на най-добрата налична технология при условие, че прилагането на тези мерки не води след себе си до излишни разходи;

2. използването на инсталацията няма да причини значително ниво на замърсяване на въздуха, и по-специално от емисии на вещества, упоменати в приложение II;

3. няма да бъде превишена никоя от приложимите гранични стойности на емисии;

4. ще бъдат взети предвид всички приложими гранични стойности на качеството на въздуха.

#### *Член 5*

Държавите-членки могат:

- да определят особено замърсените зони, за които могат да се фиксират пределни стойности на емисии, по-строги от тези, упоменати в член 4,

- да определят зони, които трябва да са специално защитени и за които могат да бъдат фиксирани пределните стойности на качеството на въздуха и пределните стойности на емисиите, по-строги от упоменатите в член 4,

- да решат, че в границите на упоменатите по-горе зони не могат да се изграждат специфични категории съоръжения, определени в приложение I, освен ако не са спазени специални условия.

#### *Член 6*

Заявленията за разрешение включват описание на инсталацията, съдържаща необходимата информация за вземане на решение дали да се даде разрешение или не в съответствие с членове 3 и 4.

#### *Член 7*

Предмет на разпоредбите относно търговската тайна, държавите-членки обменят информация помежду си и с Комисията относно техния опит и познания, свързани с мерките за предотвратяване и намаляване на замърсяването на въздуха, както и за техническия напредък и оборудване и пределните стойности на качеството на въздуха и емисиите.

#### *Член 8*

1. Съветът, вземайки решение с единодушие по предложение на Комисията, ако е необходимо, фиксира пределни стойности на емисии на базата на най-добрата налична технология, която не води до излишни разходи, и като отчита характера, количествата и вредността на въпросните емисии.

2. Съветът, вземайки решение с единодушие по предложение на Комисията, определя подходящи техники и методи за измерване и оценка.

#### *Член 9*

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че заявленията за разрешаване и решенията на компетентните органи са на разположение на заинтересованата общественост в съответствие с процедурите, предвидени в националното законодателство.

2. Параграф 1 се прилага без да се накърняват специфичните национални разпоредби или разпоредби на Общността относно оценката на въздействието върху околната среда на обществените или частни проекти и предмет на съблюдаване на разпоредбите относно търговската тайна.

#### *Член 10*

Държавите-членки предоставят на другите заинтересовани държави-членки, като основа за всички необходими консултации в рамката на техните двустранни отношения, същата информация, която предоставят на своите собствени граждани.

#### *Член 11*

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че емисиите от инсталации се определят за целите на мониторинга на спазването на задълженията, упоменати в член 4. Методите на определяне трябва да бъдат одобрени от компетентните органи.

#### *Член 12*

Държавите-членки следят развитието по отношение на най-добрата налична технология и състоянието на околната среда.

В светлината на това проучване те, ако е необходимо, налагат подходящи условия на инсталациите, разрешени в съответствие с настоящата директива, на базата на това развитие и желанието да се избегнат излишните разходи за въпросните инсталации, имайки предвид по-специално икономическото положение на съоръженията, принадлежащи към дадената категория.

### *Член 13*

В светлината на проучване на развитието по отношение на най-добрата налична технология и на състоянието на околната среда, държавите-членки прилагат политики и стратегии, включително подходящи мерки, за постепенно адаптиране на съществуващите инсталации, принадлежащи към категориите, които фигурират в приложение I, към най-добрата налична технология, като отчитат по-специално:

- техническите характеристики на инсталацията,
- степента на използване и останалия срок на използване на инсталацията,
- характера и обема на замърсяващите емисии от инсталацията,
- че е желателно да не се правят излишни разходи за въпросната инсталация, като се има предвид по-специално икономическото състояние на предприятията, принадлежащи към въпросната категория.

### *Член 14*

Държавите-членки могат, за да опазят общественото здраве и околната среда, да приемат разпоредби, които са по-строги от предвидените в настоящата директива.

### *Член 15*

Настоящата директивата не се прилага за промишлени инсталации, които служат за целите на националната отбрана.

### *Член 16*

1. Държавите-членки въвеждат в сила закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива не по-късно 30 юни 1987 г.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националните си законодателства, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

### *Член 17*

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 28 юни 1984 година.

*За Съвета:*  
*Председател*  
**H.BOUCHARDEAU.**

## *ПРИЛОЖЕНИЕ I*

### **КАТЕГОРИИ ИНСТАЛАЦИИ<sup>1</sup>** **(обхванати от член 3)**

#### **1. Енергийна промишленост**

Коксови пещи

Петролни рафинерии (с изключение на предприятия, които произвеждат само смазочни масла от суров нефт)

Инсталации за газифициране и втечняване на каменни въглища

Топлоелектрически централи (с изключение на ядрени електроцентрали) и други инсталации за изгаряне с топлинна мощност над 50 MW.

#### **2. Производство и обработка на метали**

Инсталации за пържене и синтероване с капацитет над 1 000 тона метална руда годишно

Интегрирани инсталации за производство на чугун и сурова стомана

Леярни за черни метали с инсталации за топене с общ капацитет над 5 тона

Инсталации за производство и топене на цветни метали с инсталации с общ капацитет над 1 тон за тежки метали или 0,5 тона за леки метали.

#### **3. Производство на не-метални минерални продукти**

Инсталации за производство на цимент и производство на варовик с ротационни пещи

Инсталации за производство и преработка на азбест и производство на продукти на базата на азбест

Инсталации за производство на стъклени влакна или минерални влакна

Инсталации за производство на стъкло (обикновено и специално) с капацитет над 5 000 тона годишно

Инсталации за производство на груби керамични изделия като огнеупорни тухли, каменинови тръби, облицовъчни и подови тухли и керемиди.

#### **4. Химическа промишленост**

Химически инсталации за производство на олефини, производни на олефини, мономери и полимери

Химически инсталации за производство на други органични междинни продукти

Инсталации за производство на основни неорганични химикали.

#### **5. Изхвърляне на отпадъци**

Инсталации за изхвърляне на токсични и опасни отпадъци чрез изгаряне

Инсталации за преработка чрез изгаряне на други твърди и течни отпадъци.

#### **6. Други промишлености**

Инсталации за производство на хартиена каша по химически методи с производствен капацитет 25 000 тона или повече годишно.

---

<sup>1</sup> Праговете, дадени в настоящото приложение, се отнасят за производствени капацитети.

## *ПРИЛОЖЕНИЕ II*

### **СПИСЪК НА НАЙ-ВАЖНИТЕ ЗАМЪРСЯВАЩИ ВЕЩЕСТВА (по смисъла на член 4, параграф 2)**

1. Серен диоксид и други серни съединения
2. Оксиди на азота и други азотни съединения
3. Въглероден моноксид
4. Органични съединения, по-специално въглеводороди (с изключение на метан)
5. Тежки метали и техните съединения
6. Прах; азбест (суспендирани частици и влакна), стъклени и минерални влакна
7. Хлор и неговите съединения
8. Флуор и неговите съединения